

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 20. junija.

Vsakoletno zasedanje štajerskega deželnega zbora nas znova pouči, da od štajerskih Nemcev Slovenci nemamo pričakovati pravice. Vsak uspeh Slovencev hudo bode v oči štajerske Nemce, ki bi le preradi že davno nas bili uničili. Kako jih je razdražilo, da so Slovenci dobili večino v nekaterih okrajnih zastopih. Nakrat je deželni zbor sklenil zakon, da bi se mesto Celje izločilo iz okrajnega zastopa, da bi se vse breme za vzdrževanje cest, po katerih se dovažajo živež in drugo blago v Celje in izvažajo iz Celja, zvalilo na kmete, ki so bili tako predrzni, da so volili v okrajni zastop same Slovence. Neso se ozirali na to, da ceste baš Celju največ koristijo, da je razvoj mesta v prvej vrsti zavisen od dobrih cest. Njih zakon, hvala Bogu, ni dobil najvišjega potrjenja.

Pa ne le v deželnem odboru in zboru veje za nas kaj neprijazna sapa, temveč tudi pri namestništvu. Ukazov in naredeb, ki prihajajo nam iz Gradca nismo bili tudi nikdar veseli. Skoro vselej smo bili prisiljeni potem pritoževati se na višje inštanice. Mi ne mislimo, da se v Gradci pri namestništvu nalašč napak tolmačijo zakoni, temveč se gospodje le popolnem odtegniti ne morejo uplivi javnega mnenja, ki je skozi in skozi nam nasprotno v tem mestu. Naj bodo gospodje še tako pravični, vendar se jih polasti neka mržnja do nas, če slednji dan v zasobnem življenji občujejo le z našimi nasprotniki.

Umljivo je zatorej, da je v interesu našega narodnega razvoja, da se kolikor se da emancipujemo od Gradca. To so že spoznali slovenski rodoljubi davno in zatorej bili jeli zahtevati, da bi se osnoval poseben oddelek namestništva v Celji za Spodnje Štajersko. Žal, da se je poslednji čas ta zadeva malo preveč puščala v nemar, dasi bi morda baš sedanjí čas bil ugoden za njeno uresničenje.

Pred malo dnevi se je v Pragi sešel deželni zbor, da sklepa o češkonemški stvari. Češko namestništvo se hoče razdeliti v dva oddelka, nemški in češki, ravno tako tudi nadsodišče. Če se na Češkem more dopuščati taka razdelitev, zakaj bi se na Štajerskem ne. Razmere so jako podobne. Narodni boji so na Češkem in na Štajerskem, in v in-

teresu države je, da se v obeh kronovinah kolikor je moč odstrani. To je pa le mogoče, če se oba naroda, kolikor se da, administrativno ločita. Na Češkem bodeta ostala oba oddelka namestništva v Pragi, to pa zaradi tega, ker Nemci ne bivajo le na severnem Češkem, temveč tudi na južnem torej nemajo nobenega pravega središča. Drugače je pa na Štajerskem. Na Dolenjem Štajerskem bivajo skoro sami Slovenci, če morda odštejemo neznatno število Nemcev po mestih in trgih, katerim pa tudi večkrat slovenščina glajše teče nego nemščina, na Gorenjem Štajerskem pa sami Nemci. Umestno je torej, da se oddelek za Slovence osnuje na Dolenjem Štajerskem, v Celji ali pa v Mariboru, kakor bode bolj kazalo.

Do takega oddelka pa imamo tem več pravice, ker že imajo podoben oddelek namestništva tudi Italijani v Tridentu. S tem bi se torej ne uvela nobena novotarija, temveč bi se izvelo le to, kar je vlada v drugej kronovini z meševitim prebivalstvom sama za potrebno spoznala. Ker je vlada sporazumljenje narodov napisala na prapor svoj, tudi noveje zahtevi osnovano ugovarjati ne more.

Mi sicer vemo, da vlada posebno hitela ne bode nam ustreči, ker Taaffe tako ne hiti, ako gre za Slovence, kakor, če gre za Nemce. Zato je pa dolžnost naših državnozbornih zastopnikov, da pri vsakej priliki naglašajo to zahtevo, in pred vsem skušajo vlado preveriti, da interes države zahteva tako razdelitev. Pa tudi družih rodoljubov dolžnost je, pri tem podpirati naše državne zastopnike. Morda bi bilo dobro, da se za tako razdelitev izreko naša politična društva, ali pa tudi občine in druge korporacije, kolikor jim je to mogoče v mejah zakona. Na državni zbor naj bi se odposlala peticija z mnogobrojnimi podpisi. Mi vemo, da ne smemo pripisovati prevelike važnosti takej peticiji, a vsekako bi prav prišla našim poslancem, da bi se nanjo opirali. Ko bi se dovolili tabori, bi predlagali, da bi se sklicevali, na njih bi se narod izjavljal za tako razdelitev. Rodoljubi naj bi poskusili dobiti dovoljenje za tak tabor. Pri tem naj omenimo, da je državno sodišče v nekem slučaju razsodilo, da je politična oblast rušila ustavo, ko je prepovedala shod pod milim nebom. Morda bi si mi Slovenci mogli tudi

konečno z državnim sodiščem pridobiti dovoljenje za tak tabor.

Celjski, oziroma Mariborski Nemci bi se pa tudi ne upirali naravnost osnovi takega oddelka v njih mestu, ker bi jim bila le v korist. Ti Nemci so največ trgovci in krčmarji, ki bi bili veseli, če se v mestu nastani več višjih uradnikov, ker bi potem lahko spečali več blaga. Upor od domačih Nemcev bi torej ne bil nepremagljiv.

Od več strani se bode morda ugovarjalo, da bi bilo bolje, da kar zahtevamo zjedinjeno Slovenijo, saj je nedavno nekdo celo priporočal, da bi kar zahtevali zjedinenje s Hrvati. Mi sami priznavamo, da bi zjedinenje vseh Slovencev v jedno kronovino ali pa njih spojenje s Hrvatsko bilo boljše, a za to sedanjí čas ni ugoden. Vse se nakrat doseči ne da. Za zjedinjeno Slovenijo bode prišel še le pravi čas, kadar bodo Čehi spravili na dnevni red zjedinenje Češke, Moravske in Sleške, torej radikalno premembo naših notranjih razmer. Za zjedinenje s Hrvatsko pa napoči pravi čas še le, ko se bo zrušil dualizem, kar pa ni od nas zavisno. Seveda s tem ne rečemo, da moramo mi popustiti po polnoma idejo zjedinjene Slovenije, temveč moramo vedno delovati na to, da jo uresničimo, kakor hitro se nam ponudi ugodna prilika. Ker vsega nakrat doseči ne moremo, pa moramo gledati, da si priborimo kos za kosom. Zato je pa umestno, da se z vso silo potegamo za osnovo posebnega oddelka namestništva za Dolenje Štajersko.

Za to se pa nemajo potegovati le štajerski, temveč vsi slovenski poslanci, ker se pri tacih zadevah ne smemo ozirati na deželne meje. Če hočemo kaj doseči moramo povsod Slovenci složno postopati. Kranjci moramo podpirati Štajerce, Korošci in Primorci in narobe. Če se bode za Mali Štajer napravil poseben namestniški oddelek, bode se ta del Štajerske vedno bolj oddaljeval od nemškega dela Štajerske in približeval se ostalim Slovincem. Nemštvo na Spodnjem Štajerskem bode potem hitreje ginilo in tako bodo se dan za dnevom manjšale ovire, ki se stavljajo zjedinenju štajerskih Slovencev z ostalimi Slovenci. Tak namestniški oddelek bode v korist vsemu slovenstvu in dobro se bode poplačal trud, ki ga bomo imeli za njega dosego.

LISTEK.

Šervúd.

(Iz zapiskov generalnega majorja B—P. Iz ruskega preložil —o.)

Leta 182... bil sem premeščen iz gvardije v Novomirgorodski ulanski polk, ležeč v harkovskem vojnem okraji. V leibeskadronu tega polka zapazim podčastnika, kateri se je v fronti močno razlikoval od navadnih vojakov po nežnosti lica in po vnianjosti, na videz plemeniti. Povprašam o njem poveljnika eskadrona in zvem, da je „kvartermister“ Šervúd, inozemskih roditeljev sin, služi v polku prostovoljno na dvanajsetletni rok.

Kmalu potem, ustopivši v poslovanje, polkovnega komiteta, našel sem Šervúda mej pisarji in bil presenečen zaradi premembe unanosti njegove. Sedel je tu zaspan, zmršen, z raztrganima rokavoma in v luknjastih škornjih, iz katerih so moleli goli prsti. Stalni član komiteta, nadzornik pismenih del, povedal mi je na vprašanje moje, zakaj je Šervúd v tako žalostnem stanju, da je Šervúd navadno jako zanemarjen in vse prizadevanje, po-

boljšati ga, je zaman; in še, ne glede na to, je on prisiljen trpeti ga v pisarni zaradi odličnih sposobnostij in znanja aritmetike. Za prvi pot nisem dal ukora, samo ukazal sem opazovati strogo Šervúda vedenje in v red spraviti njegovo unanost. Pa nič ni pomagalo; on je dalje pil in huje nego prej.

Zadnjič pride v pisarno z bledim in zabuhlim obrazom od dolgotrajnega popivanja in sploh v tako gnusni obliki, da me je ovladalo čustvo usmiljenja do tega bitja, bližajčega se popolnej pogubi, in nepremagljiva želja, rešiti ga. S tem namenom ga pokličem v svoj kabinet, zaprem duri in začnem s sočutjem povpraševati po uzrokih, ki so ga doveli v tako žalostno položeno. Jaz sem govoril dolgo in gorko; Šervúd je stal pred mano molčé, s po-bešeno glavo, trdo maneč svojo čepko in ihtel. Nazadnje se ulijejo solze iz njegovih očí in glasno začne jokati. Počakam, da se je izjokal. Upokojivši se, mi pravi:

„Vaše visokoblagorodje! Sočutje, katero mi kažete, me sili, razkriti vso svojo dušo. Čutim, kako nizko sem pal, ali ne radi tega, da bi se opravičil, povem Vam, da me je obupanje do tega privelo. Jaz sem stopil v vojno službo z jedinim namenom, da bi dobil čin častnika. V njej iskal sem rešenja

za sebe in za ono, katero je iz ljubezni do mene vse žrtvovala. Že je več nego pet let, kar služim na nizkej stopinji brez upanja, da bi postal častnik. Ker nisem našel poti iz svojih strašnih okoliščin, prisiljen sem skrivati pred vsemi tajnost svojo, trpeč vedno bedo, poskusil sem utopiti žalost svojo v vinu... in vidite, kam sem zabredel. In to še ni vse. Sklenil sem uiti iz polka, in še celo v kratkem bi izpolnil to namero. Davno že gojim v sebi misel, bežati čez mejo, na primer na Grško, katera se sedaj bojuje za svojo svobodo; tam sem mislil karijero napraviti ali pa poginiti.“

Videč dobrodejni uspeh mojih besed na Šervúda, mu rečem sesti, ga prosim upokojiti se in razložiti mi življenje njegovo ter mu dam besedo, da uporabim vsa od mene zavisna sredstva za polajšanje okolišnosti njegovih razmer. Tu sledi v kratkem njegova povest!

Moj oče je Anglež in odličen mehanik. Pod imperatorjem Pavlom je bil poklican v Rusijo za zgradbo in upravo Kupavinskih tovarn. On se je preselil iz Anglije z rodbino obstoječo iz žene in treh sinov, mej katerimi sem jaz najmlajši. Vodstvo tovarne in delo mu je šlo tako srečno, da si je pridobil znatno premoženje, nekoliko hiš v Moskvi

Iz delegacij.

Izjava vojnega ministra barona Baura, da bode treba 100 ali pa še več milijonov, da se popolni brambena sila države, je vzbudila veliko vznemirjenost v državi, zlasti ker vsakdo ve, pa se zahteve za vojaštvo navadno ne dajo odkloniti. Minister Bauer je sicer v budgetnem odseku avstrijske delegacije svoje prve besede nekaj popraviljal, a njegovo popravljanje je bilo tako, da se občinstvo iz njih nikakor ni moglo preveriti, da se povišanje v resnici ne namerava. Madjari, ki se sploh ne zadovoljujejo s polovičnimi besedami, hoteli so jasnega odgovora o ministrovih besedah. V vojnem odseku ogerske delegacije začeli so o tem obširno debato. Več govornikov je naglašalo, da bi tako povišanje vojne sile, kakor bi rad vojni minister, pretreslo državo v njenih temeljih.

Ministerski predsednik ogerski se je pa sam izjavil, da se mej vladami dosedaj še neso vršila posvetovanja o povišanju prezenčnega števila vojakov, da je vsaka bojazen neopravičena.

Vojni minister se je opravičeval proti očitaniu, da budget ni popolnoma jase, zaradi delnih doneškov. Jasnost v budgetu se pa dá napraviti le, če se dovoli večja vsota, kacic 100 milijonov na jedenkrat. Po njegovem mnenju se bode moralo pomnožiti prezenčno število vojakov, toda to vprašanje se še ni dovolj proučilo. Vojni minister je rekel, da je kot vojak za povišanje vojske, kot minister bode se pa moral ozirati na finančne razmere države. Takih naredeb tudi on izvesti ne more brez dovoljenja postavnih faktorjev.

Odek je nazadnje sklenil resolucijo, da bi se oziralo na finančno stanje države, kadar se bode razgovarjalo o povišanju vojne.

Iz vse obravnave v odseku moremo dve stvari posneti, namreč da vojna uprava vsekako zmatra povišanje vojske za potrebno in da ne bode dolgo, da se bodo zahtevale nove svote za vojsko, in pa da se Madjari najbolj mislijo ustavljati temu povišanju.

Morda se bode že drugo leto zahtevalo več milijonov za vojsko, letos samo še vsega neso proučili. Vojni minister gotovo ni iz svoje inicijative omenjal povišanja vojnih bremen, temveč se je gotovo v vojaških in vladnih krogih o tem že poprej razgovarjalo, če tudi dotični govori neso imeli oficialnega značaja.

Tudi ogerski ministerski predsednik je gotovo o tem več vedel, nego se mu je zdelo umestno priznati v vojnem odseku ogerske delegacije. Že to nam dokazuje, da se v Dunajskih vojaških krogih zanimajo za povišanje vojnih sil, ker je nadvojvoda Albreht čestital generalnemu feldmaršalu Moltkeju, da je tako dobro zagovarjal povišanje vojske.

Naj se stvar še toliko zasukava, povišanje avstrijske vojne sile se resno razpravlja. Tudi sto milijonov se bode zahtevalo, ali pa še več, samo to se ne ve, se li bodo zahtevali nakrat ali pa v delnih zneskih.

Pomenljivo je vsekako, da se Madjari najbolj branijo povišanja vojnih potrebščin. Čudno to ni, ker slabo finančno gospodarstvo je že itak močno

in mogel nam dati, lahko rečem, imenitno odgojo podučevavši nas ob enem tudi v svojem ljubljennem predmetu — mehaniki. Mi smo živeli v polnej zadovoljnosti, celo potratno; kar na jedenkrat se je vse obrnilo. Oče naš, po trmoglavosti svojega značaja, sprl se je z načelniki tovarne, v delo ukrala so se opuščenja, iz strojev odbajajoče blago so jeli zbirati; začeli so delati zapisnike; vse izgotovljeno blago v kupih so zapečatili, in ko se je od dolgega ležanja pokvarilo, so vso vsled tega nastalo škodo navalili na očeta, zaplenili njegove hiše, zgrabili kapital in njega odpustili iz službe na stare dni skoro brez grizljeja kruha. Ta čas dobila sta starejša moja brata, izvrstno znajoča mehaniko, službo v tujih tovarnah, jaz pa sem želel stopiti v vojaško službo. Pa ker nesem imel protekcije tudi nič dobiti nisem mogel in postopal sem nekoliko časa po Moskvi brez dela in brez sredstev za živež prebivši se po milosti svojih rojakov, pri katerih sem imel vedno zavetje.

Zadnjič zjutraj, ko sedim pri znanci svojem Angličanu, znanemu sedlarskem mojstru v Moskvi, pripelje se kočija do hiše in v prodajalnico stopi prileten gospod, videzno imeniten. Gospodar ga je vsprejel s posebnim spoštovanjem kot njemu znane in vrhu tega bogatega človeka. Gospod naroči

spodjedlo ogersko državo. Naravno je torej, da se ogerska vlada sama boji novih zahtev za vojsko, ker ne ve, kje bode vzela denar. Blagajnice v Budimpešti so navadno prazne, sklepni računi pa navadno veliko neugodnejši nego proračuni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. junija.

Deželnozborske volitve.

Na Moravskem so agitacije mej Mladočehi in Staročehi jako hude. Zadnje podpirata vlada in duhovščina, pa vender se kaže, da bodo zgubili več mandatov. Agitacije duhovnikov pa neso posebno uspešne, kar se vidi že pri volitvi volilnih mož. V kmetskih občinah Brnskega volilnega okraja ni voljen noben duhovnik za volilnega moža.

Češki deželni zbor

misli vlada sklicati v septembru. Zboroval bode do konca oktobra. Posvetoval se bode dalje o predlogah, ki se tičejo sprave z Nemci. Mladočehi bodo jeseni gotovo ravno tako odločno se potegovali za pravice češkega naroda, kakor so se v maji. Posebno je pričakovati od njih strani hudega upora, če bodo volitve zanje tudi na Moravskem ugodno izpale, in bodo videli, da so že važen faktor v naši državi. Staročehi se pa jeseni najbrž niti tako ne bodo upali potegovati se za spravo, kakor so se v maji. Dr. Rieger se najbrž zborovanja niti udeleži ne bode.

Razpor mej ogersko nezavisno stranko.

Košutova debata nezavisne stranke ogerske ni atrdila, temveč je le povejšala nasprotja mej njenimi pristaši. Mnogi se ne strinjajo več s politiko poslanca Iranyija, temveč zahtevajo, da bi stranka v parlamentu ne iskala škandalov, temveč se borila proti vladi na dostojen način. Posebno Gabrijel Ugron se je naveličal škandalov, ki le škodujejo ugledu ogerskega parlamenta. Sklenil je zatorej odločiti se od Iranyija in osnovati svojo stranko. Ko se jeseni snide parlament, se bode oživela nova stranka.

Vnanje države.

Srbija in Austro-Ogersko.

Ker Srbija ne more doseči z lepa, da bi se preklicala prepoved za uvažanje prešičev na Ogersko, hoče se posluževati represalij. Neka pošiljatev usnja se je na meji že zavrnila, češ, da se ne vé, če ne prihaja iz okuženih krajev. Kakor se kaže, bode se začela huda narodnogospodarska borba, iz katere bodo pa najbrž zapadnoevropske države imele največ koristi.

Tripelalijanca.

Proti dopisniku Pariškega lista „Siècle“ se je izrekel Crispi o svoji politiki tako-le: „Sedaj se bolj držim tripelalijance kakor kdaj koli. Ko je odstopil Bismarck, sem jaz najstarejši zaveznik in meni gre vodstvo te zveze. Vsled tripelalijance postala je Italija velesila, brez katere se kamen ne premakne v Evropi. Pred tripelalijanco je Italija bila vazal Francije, katera jej je ukazovala, kar je hotela, in jo na vse načine izsesavala. Francozi bili so gospodje v nas, vedno so nam očitali svoje dobrote in zmage. Ničesar ni bilo za dostojnost naroda neznošnejšega in težjega. Sklenili smo tripelalijanco, da se osvobodimo tega izesa, in nikdar ne bodemo tako neumni, da bi to zvezo zrušili in se povrnili k zvezi s Francijo, katera bi nas zopet izročila na milost in nemilost Pariškemu uplivu. Brez Francije si lahko pomagamo. Nemci nam pošiljajo vsega, česar potrebujemo ceneje in z ugodnejšimi pogoji

dvoje ženskih sedel za svoji hčeri in se zasute, da bi šel iz prodajalnice. Na pragu pa se ustavi, si pomane čelo, kakor da bi se hotel nekaj spomniti, in kmalu se obrne k gospodarju ter praša: „Poznate li kacega iz svojih rojakov, ki bi bil sposoben učiti angleški jezik? Moji hčeri želita naučiti se tega jezika, in ako mi najdete tacega človeka, bi ga jutri seboj vzel v selo.“ — Pri teh besedah stopim jaz naprej in predno je gospodar prodajalnice utegnil odgovoriti se predstavim kot učitelj angleškega jezika, katerega sem, kar se samo po sebi umeje, znal dovršeno. Gospod me pogleda z nekako nezakupnostjo; vender mi stavi v angleškem jeziku nekoliko vprašanj: kdo sem, kje živim? itd., ter vpre zvedavo oči v gospodarja. Ta je takoj razumel, kaj zahtevajo od njega in me je priporočil, kot odlično večtega angleškega, francoskega in nemškega jezika, tudi dovolj dobro godbe, ter rekel, da jamči za moje vedenje. To priporočilo je, kakor se je kazalo, zadovoljilo gospoda popolnoma. Upraša me, koliko želim plače. Brez dolgega pomisleka rečem tisoč rubljev na leto. On prikima z glavo v znamenje soglasja, vzame iz listnice vizitnico in mi veli, naj pridem drugi dan k njemu, da se takoj popeljem z njim skupaj v smolensko gubernijo v njegovo selo.

(Dalje prih.)

nego Francozi. Trdi se, da potrebujemo francoskega denarja, da si pomagamo iz zadrege, kar pa ni res, kajti Nemci nam posodijo toliko denarja, kolikor ga potrebujemo, in še za nizke obresti. To izvestje francoskega lista pa najbrž ni popolnem istinito, kajti Crispi je preveč previden, da bi se bil tako izrazil o Franciji.

Turška vojna odškodnina.

Odgovor turške vlade na rusko noto zastran plačila vojne odškodnine, ni prav zadovoljil Rusije. Turška vlada v svojem odgovoru obeta, da bode sama plačala zastonje, če pravde, ki so se začele proti najemu zastavljenih desetih, ne bodo imele nobenega uspeha. V Rusiji mislijo, da hoče turška vlada s tem le zavleči plačila.

Nemški državni zbor

je izročil predlogo o povišanju uradniških in častniških plač budgetnemu odseku. V prvem branji so se vsi govorniki razen konservativcev izrazili, da naj bi se povišala plača le nižjim in srednjim uradnikom. Proti povišanju častniških plač so pa bili skoro vsi govorniki, samo konservativec grof Behr je priporočal, da bi se povišale plače nadporočnikom in stotnikom prvega razreda.

Sudan

so baje izpustili vse ujete kristijane in so poslednji že na potu v Wadyhallo. V Sudanu so najbrž radi kristijanov znebe, ker je v deželi veliko pomankanje. Ljudje baje za gladom mrjō.

Dopisi.

Iz Št. Jakoba v Rožni dolini na Koroškem, 19. junija. [Izv. dop.] Vaš Celovski dopisnik Vam je nedavno že naznanil, da se je deželni predsednik, ekselenca g. Schmidt-Zabierow, tudi jedenkrat v naš kraj potrudil, najbrž iz tega namena, da bi se sam prepričal, je li vse tudi res, kar se tu o naši šoli že dolgo vrsto let pripoveduje in poroča.

Njegov prihod nas je jako razvesilil, kajti dal nam je s tem svojim obiskom priliko govoriti mu tako odkritosrčno, kakor mislimo in kakor smo si že davno želeli. Da bi se nam pa ne očitala kaka mržnja do vlade, vsprejeli smo g. deželnega predsednika dostojno in s streljanjem; — ako bi nam bil pa svoj prihod pravočasno naznanil, napravili bi mu bili še lepši vsprejem že zaradi tega, da bi se bil o prepričal, da vemo take pohode dostojno ceniti in nesmo tako robati, kakor si o nas Slovencih nekateri koroški Nemci domišljujejo. Kar se je dalo v kratkem času storiti, storili smo, in kakor smo videli, je bil tega našega pohlevnega in v naglici improvizovanega vsprejema prav vesel.

Glavna skrb mu je bila naša šola, katero je obiskal, ne vemo, ali iz svoje inicijative ali vsled višjega ukaza, in se osebno prepričal, da se slovenski pouk v šoli skoro nič ne goji, torej materni jezik otrók povsem zanemarja. Primoran je bil torej rad ali nerad učitelju ukazati, naj se bolj ozira na slovenščino in je poleg tega tudi obljubil, da se bodo dali potrebni ukazi, da se v šolo uvede več slovenskega pouka. Ako postane ta obljuba resnica, nas bode veselilo in nadejamo se, da bode gosp. deželni predsednik potem tudi sam na to pazil, da se slovenski pouk ne bode po učiteljih in drugih podredjenih šolskih organih zanemarjal, marveč povsem resnično gojil.

Če tudi nas pa ta ukaz veseli, vender ne sodimo preoptimistično ter se bojimo, da ostane pri nas tudi še nadalje vse pri starem. Kolikor časa bodo imeli nemčurski naši učitelji po slovenskih krajih Koroške dežele vse pravice doprideljene, da smejo celo, ako je treba, tudi na svojo pest germanizovati, in kolikor časa bode stal na čelu c. kr. dež. šolskega sveta mož, kakoršen je dr. Gobanc, ki je rojen Slovenec a strasten ponemčevalec in nasprotnik vsega slovenskega, toliko časa se nam ni nadejati po naših šolah vspešnega pouka v slovenskem jeziku. K temu pripomagati se nam more le „od zgoraj“, kjer pa se za nas itak čisto nič brigati nočejo; — to nam spričujejo tudi že naše obile prošnje, katere so do sedaj vse ostale brez uspešne. Mi pa ostanemo stari tudi še vprihodnje in ne bodemo nehali prej trkati na vrata, dokler se nam ne bodo popolnoma odprla. V to pomozi Bog!

Z Vipavskega 16. junija. [Izv. dop.] Ni ga dobrotnika bolnotrpečega človeštva nad strokovnjaško izurjenim, praktičnim in po okoliščinah tudi strogim zdravnikom. Mož, žena, otroci, sorodniki vijejo si roke bolečin in strahu stoječi ob postelji svojega jim čez vse drazega bolnika, toda pomagati si ne znajo. Poklicani zdravnik pa ukrene potrebno, govori tolažilne besede, upa žar odseva vsem raz

lica, bolniku manjša se trpljenje, če tudi le dozdevno, kar tudi k zdravju mnogo pripomore. Ukrepi zdravnikov se na tanko izpolnjujejo, bolniku, katerega je marsikdo že izbrisal izmed vrste živih, se boljša, nazadnje le okreva in izpolnjuje zopet svojo družinsko nalogo po svojem poklicu. Komu se naj zahvaljuje v tem slučaju družinica za rešitev ljubele gotove smrti? komu občina za kruhohajca družini, ki bi jej brez njega rešitve prišla v oskrb? komu država, da jej je ohranjen najposlušnejši sin? Za Bogom prvo — zdravniku; to vevata naša vera in razum. Tudi naša narodna Vipava ponaša se z zdravnikom — strokovnjakom, kateri pa, žalibože, po zlobnem uplivu od neke strani na slavni „Zastop zdravstvenega okrožja Vipavskega“ še sedaj definitivno nastanjen ni. Par mesecev sem je vsled nove postave in iz seje intrigue kalečega sadu jakoiskani tukajšnji g. doktor postal celo le privaten zdravnik, ter je primoran iskati si nadomestitve za prejšnjo plačo, kar mu je, se vé lahko; saj ga vsaki dan potrebuje, zdaj revež, zdaj bogatin. Tem je lahko, a revežem, da si priznavamo na tem mestu, da je gospod glede revščine jako obziren, da — velikodušen — je vendar težavno, tem huje, ker moramo že tako 3% naklade za zdravstveno okrožje Vipavsko plačevati.

Upamo, da bode konec tem težnjam, kajti gospod, ki je črno gledal vse, kar mu ni krivilo svojega tilnika pod njegovo peto, je šel; njegov upliv ne sega več na slavni naš zdravstveni zastop in ni ga zadržka, da bi se dobili za definitivno nameščenega zdravnika g. dr. Kenda, tem gotoveje, ker imamo rajši domačina od tujca; rajši izurjenega moža nego praktikanta.

Domače stvari.

— (Volilni možje Ptujkega in Rogoškega okraja) zbirajo se dne 27. t. m. ob 8. uri jutraj v „Narodnem domu“ na Ptuiju, volilni možje Ljutomerskega, Ormoškega in Gorenjo-Radgonskega okraja v gostilni gosp. Vavpotiča v Ljutomeru, volilni možje Brežiškega, Sevnjskega in Kozijanskega okraja v gostilni Heiderjevi, nekdanji Klembovi hiši v Brežicah.

— (Gosp. dr. Ivan Dečko) predstavljal se bode volilnim možem kot kandidat za deželni zbor štajerski: V nedeljo dne 22. t. m. po jutranji službi božji pri Kapeli, po večernicah pri sv. Juriju na dan volitve pa v g. Vavpotiča gostilni v Ljutomeru. Gospodje volilni možje naj se udeležijo teh shodov. Prepričali se bodo, da je njih kandidat izvrsten mož, jeklen značaj, za katerega bode vsak z navdušenjem glasoval.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: Naš g. okrajni glavar ni nič kaj zadovoljen, da smo postavili kandidatom g. dr. Ivana Dečka, kajti pravil je našim volilcem, kaj bode volili takega „Zeitungsschreiberja“, ki je tako daleč od tukaj. No, tukaj v našem zavednem okraju volimo tiste kandidate, katere mi sami hočemo. Gosp. dr. Ivana Dečka, kateri je v našem okraju — v narodnem Središču — doma, pa pozna ter vé njegove zasluge za slovenski narod ceniti vsak, kdor se le nekoliko za občne zadeve briga. Gosp. okrajni glavar se bo 27. dne t. m. lahko prepričal, da je ves njegov trud bil zaman. Naš poslanec bode, naj bo že nekim gospodom prav ali ne: g. dr. Ivan Dečko!

— (Volilno gibanje) na Štajerskem vrši se doslej za nas ugodno. V Slovenjo-Bistriškem okraju voljenih je doslej 31 narodnjakov in 10 nasprotnikov. V Št. R. v Slov. goricah, kjer biva znani pragerman Pistor, je vseh 9 volilnih mož naših. Isto tako pri sv. Jakobu v Slov. Goricah, v Hočah, Slivnici, v Skokih, Račjem, Podovi, Rančah in v Framu. — V Vuzevici smo pri volitvi volilnih mož propali.

— (Imenovanje.) Gosp. Fr. Galler, zemljišni knjigovodja pri okrajnem sodišču v Mariboru, imenovan je načelnikom deželne deske in zemljiške knjige pri deželnem sodišču v Ljubljani.

— (Namestnik baron Gvidon Kubeck) dopolnil je te dni 20 let, odkar je c. kr. namestnik v deželi štajerski. Nam nedostaja povoda, da bi čestitali na tej dvajsetletnici.

— (Iz Rima) se brzojavlja dne 19. t. m.: Oficijozni „Capitan Fracassa“ posvetil je danes angleško-nemški poravnavi članek, čegar ost je naperjena proti listu „Il Diritto“, kateri je odstop otoka Helgolandskega imenoval „zmago nemškega

irredentizma“ ter izražal nado, da si bode italijanska vlada to vzela za vzgled, za pravo zastopanje narodnih teženj ob Jadranskem morju. Oficijozni list končal je svojo razpravo s čudnim vzdihljajem, rekoč: Žalostno je, da se 2800 Helgolandskih Dancev, ki Nemčijo sovražijo, stavi v jedno vrsto s prebivalci poluotoka istrskega. — Take besede v oficijoznem časopisu so zelo pomenljive.

— (Koncert gđe. Natalije Pitipy) v redutni dvorani bil je v umetniškem oziru za mlado umetnico prav povoljen, žal, da istega ne moremo reči o materijalnem uspehu, ker čas za prirejevanje koncertov pač ni več ugoden. Mlada umetnica pokazala se je kot nadarjeno, spretno igralko, ona ima dobro tehniko in je svirala vse točke programa prav točno in na veliko pohvalo navzočnega, žal, le malobrojnega občinstva. Koncert počastili so z navzočnostjo g. baron Winkler, g. pdm. pl. Watteck, g. podžupan Petričič, g. ces. svetnik Murnik in nekoliko narodnih gospd. Da bi bila gospica priredila svoj koncert v ugodni dobi, brez dvojbe bil bi materijalni uspeh povoljnejši. Gospica Lujiza Daneševa pela je dve točki prav izborna, a spremljeval jo je iz posebne prijaznosti g. prof. Gerbič.

— (V Vitanji) bil je dne 29. maja shod zaradi ustanovitve posojilnice z neomejenim poroštvom. K shodu prišli so iz Celja gg. M. Vošnjak, državni in deželni poslanec, Lovro Baš, c. kr. notar, F. Lončar, od Novecerkve pa gosp. državni poslanec in kanonik dr. Gregorec. Ko je gosp. M. Vošnjak pojasnil namen posojilnice, izvolilo se je načelnništvo. Načelnikom izvoljen je g. župnik Žičkar, odborniki pa so: Fr. Jankovič, Lenart Hrastel, Gašper Mlinšek, Florijan Peseničnik. Pregledovalec računov Ivan Verčnik.

— (Il Diritto Croato) izvrstno uredovan list, ki izhaja v italijanskem jeziku vsako sredo v Pulji, prinaša v vsaki svoji številki lepo kopo prav temeljito sestavljenih člankov, katerih namen je v prvi vrsti poučiti italijanski čitajoče občinstvo o težnjah slovanskega rodu. Naj navedemo tu samo vsebino zadnje številke: „Jan Kolar e la reciprocità letteraria fra gli Slavi“, „L' esposé del conte Kalnoky e le relazioni tra l' Austria-Ungheria e la Serbia“, „La propaganda antislava in Europa“, „Il congresso slavo e gli Sloveni“, „Russia e Italia“. — Razun teh člankov pa podaje celo vrsto raznih vestij iz vseh slovanskih krajev. Čitatelje naše, ki so zmožni italijanskega jezika bode gotovo zanimal ta list, ki tako gorko zagovarja ne samo hrvastko pravo, nego interese vsega slovanstva.

— (Tržaška „Edinost“) prinaša v jedni zadnjih številkih premisleka vredne besede glede nekaterih kranjskih Slovencev, kateri živijo v Trstu, katerih deca pa se za narodnost slovensko popolnoma pogubi že v prvem pokolenju. Glasé se tako le: „Slabo je, da mnogo slovenskih starišev s svojimi otroci ne govori slovenski. Ako bi vsi Tržaški Slovenci vselej in povsod slovenski govorili bilo bi vnanje lice našemu mestu vse drugače. Posebno pa je mnogo iz Kranjskega došli ljudi, ki ne pregovore več slovenske besede, kakor hitro si priučijo par italijanskih besedi. Otroci, vzgojeni na tako izdajalsk način, pa še nazadnje tepejo brezvestne svoje stariše. Slovenci! vzgojite otroke svoje po svoje, podajte jim pouke v svojem materinem jeziku! Tako boste vzgojili prave Slovence, verne katoličane in zveste Avstrijce!“ — Mi tem besedam pristavljamo samo to, da je res žal mnogo tacihi nezavednih „Kranjcev“, a trdno smo preverjeni, da se bode njih število vedno manjšalo, da bodo na njih mesto stopili zavedni Slovenci, zvesti materi svoji, kateri bodo znali tudi ohraniti deco svojo, katero je dozdaj požiral moloh italijanski. Da se pa to more zgoditi treba pred vsem dovolj slovenskih šol v Trstu, do katerih se morajo priboriti Slovenci Tržaški.

— (Slavnost Šmarijskega bralnega društva) nedeljo dne 22. junija vrši se pri ugodnem ali neugodnem vremenu. Vse častite udeležence iz Ljubljane prosimo, da se odpeljejo iz mesta ob 2. uri popoldne, da bodo pri skupnem pozdravu gostov.

— (Akademično društvo „Triglav“) ima v soboto dne 21. t. m. svoje III. redno zborovanje v prostorih hotela „goldeney Ross“ s sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo računskih preglednikov. 3. Predavanje: Vinko, zapisek (dalje). 4. Slučajnosti. Začetek točno ob 1/2 9. uri.

— (Posojilnica v Črnomlju,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, znižala je dolžnikom od 1. julija t. l. naprej od 6 1/2% na 6%, ulagateljem pa plačuje kot dosedaj po 5%.

— (Novi tarif na državnih železnica) prouzročil je kakor posnamemo iz raznih časopisov že koj prve dni znatno pomnožitev v prometu, posebno v III. razredu, in pri krajših voznjah v okolih večjih mest. Za nas ima samo Gorenjska železnica važnost, ker pri južni ostalo je vse še pri starem, a upanje imamo, da se zboljša tudi na njej tarif v korist vozečemu se občinstvu. Vodstvo državnih železnic objavilo je za Gorenjsko naslednje vožnje cene za Kranjsko: Iz Ljubljane se plača: Na Vižmarje 10 kr. (z južnega kolodvora). Na Vižmarje in v Medvode 10 kr. (z Rudolfovega kolodvora). V Medvode (z juž. kol.) 20 kr. V Loko (z Rud. kol.) 20 kr. V Kranj in Loko (z juž. kol.) 30 kr. V Kranj (z Rud. kol.) 30 kr. Nadalje pa so cene jednake z obeh kolodvorov, namreč: K sv. Joštu, v Podnart-Kropo 40 kr. V Radovljico in Otoče 50 kr. Na Jesenice, Javornik, Žerovnico in Lesce-Bled 65 kr. Na Dovje 80 kr. V Rateče-Belopeč in Kranjskogoro 1 gld. Iz tega je razvidno, da za bližnje postaje (v Medvode in v Loko) kaže bolj odpeljati se z Rudolfovega kolodvora. Te cene veljajo za III. razred. V II. razredu se plača dvojna, v I. pa trojna voznina. Prosta prtljaga, kakor znano odpade, dovoljena je samo priročna, ki se vzame v vagon.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 19. junija. Uradni list objavlja ukaz, s katerim se razpisujejo volitve za skupščino na 14. dan septembra, skupščina pa skliče na 1. dan novembra.

Beligrad 19. junija. Kralj Milan za revmatizmom zbolel.

Monakovo 19. junija. „Münchener Allgemeine Zeitung“ piše, da je na Helgolandu vsled angleško-nemške pogodbe velika razburjenost. Kadar bode Nemčija otok prevzela, bodo gotovo živahne demonstracije.

Pariz 19. junija. Deloncle je Ribotu pismeno naznanil, da bode interpeloval zaradi angleško-nemške pogodbe o Sansibaru. Anglija in Francija sta 1862. l. podpisali izjavo, v kateri sta se zavezali, da bodeta vzdrževali Sansibara nezavisnost. Nemčija je 1866. leta pridružila se tej izjavi. On vpraša torej, kaj misli vlada storiti, da bode ta izjava ostala veljavna.

Berolin 20. junija. Državnega zbora budgetna komisija jednoglasno odklonila zahtevano povišanje plač za štabne častnike, za stotnike prve in druge vrste, prve poročnike in uradnike tretjega tarifnega razreda.

London 20. junija. V dolnji zbornici vprašal Buchanau: bodo li tudi druge določbe nemško-angleške poravnave ob veljavo, ako se v parlamentu odstop Helgolanda odkloni. Smith odgovoril, da bi po njegovem mnenju tudi ostali del poravnave ne mogli ostati veljavni, ko bi jeden važnejših delov ne potrdil. Sicer pa je to izjavil, ne da bi ga bili ostali člani kabineta pooblastili. Taka vprašanja bi se, predno se stavijo, vendar imela poprej napovedati.

Razne vesti.

* (Umr!) je glavni urednik Dunajskega lista „Presse“ vladni svetnik Viljem vitez Wiener v 62. letu svoje dobe. Leta 1873 mu je kot predsedniku pisateljskega društva „Concordia“ povodom svetovne razstave podelil cesar red železne krone III. vrste in ga povzdignil v viteza. Pokojnik je bil tudi v Dunajskem mestnem zboru.

* (Redka promocija.) Priljubljen član Kološkega gledališča Emerih Demidur je popustil gledališče in se je lotil studij. Že kot igralec je napravil maturo; dne 14. t. m. je pa v Kološi bil promoviran doktorjem prava.

* (Mesto Beligrad) je sklenilo, da vzame deset milijonov dinarjev na posodo. Posojilo porabilo se bode za vodovod, kanalizacijo, razsvetljavo mesta in za druge javne naprave.

* (Narodna maloruska pesem) izgubila je nedavno jednega izmed poslednjih svojih „kobzarov“ (pevec narodnih pesmij, ki se z instrumentom „kobza“ spremljajo). Ostopa Verezaja v Ukrajini. Bil je starih 83 let, ki je širil povsod narodno blago mej ljudstvom in si stekel obče priznanje. Sviral je nekočkrat tudi pred najodličnejši osebam.

* (Mlada dama) je včeraj teden dobila na Pariškem vseučilišču naslov doktorja prava. To je prvi slučaj, da je ženska dobila doktorski klobuk na juridični fakulteti v Parizu. Dama je Rumunka Cilcescu in je sedaj 23 let stara. Od 1884. leta se uči prava. Za svojo disertacijo si je izbrala temo: „O postavnem stališču matere po rimskem in francoskem pravu“. Gospica Cilcescu zagovarja v svoji disertaciji idejo enakopravnosti ženske z moškim.

* (Nedeljski počitek na Francoskem.) Gibanje za nedeljski počitek dela na Francoskem vedno večje napredke. V Lyonu množi se bolj ono število prodajalnic, ki so ob nedeljah zaprte, in začnajo opravke svoje se le v ponedeljek. Razširjajo se razne peticije, ki zahtevajo, da se omeji pošto službovanje ob nedeljah, ter da načelnik železnice in lastniki špeditijskih zavodov ne sprejemljejo nikakešnih naročil ob nedeljah. Zahteva se dalje, naj lastniki tovarn, podjetniki del in upravniki industrijskih družb dajo prosto nedeljo svojim uradnikom in delavcem.

* (Golobje v morskem rešilni službi.) Po izgledu očeta Noeta, ki je prvi porabil goloba na znani način, skuša se privaditi golobe za rešilno službo na morju. V klubu v Lübecku, ki se peča z golobi, naznanjal je predsednik o skušnjah, katere so se z dobrim uspehom napravljale z golobi, ki so se odveli na parobrodih daleč proč od kopnega, potem pa izpustili. Nasvetoval je, naj bi se na vsacem parobrodu jemalo s seboj po več taci golobov in v slučajih nevarnosti izpustili. V več slučajih so se spravili dobri uspehi porabili taki golobje pismonosci, ter v enem slučaju rešili kaptal v vrednosti 135.000 mark. Več članov kluba zavezalo se je, odgojevati take golobe tako dolgo, da bodo popolnoma zanesljivi za porabo.

* (Cerkven tat.) V Olomuci zaprli so postopača Josipa Kurutza, ker je v dominikanski cerkvi ukradl iz spovednice štolo. Ko so ga vprašali pri policiji, zakaj jo je ukradl, odgovoril je, da je hotel iz nje napraviti hlačičke.

* (Odgrizen volovski jezik.) V Tragweinu imel je kmet Stöcherberger v svojem hlevu kobilo z žrebetom, blizu zraven pa vola. Nekega dne se stegne vol v kobiline jaslje po seno. Jedva je stegnil jezik po senu, že ga je ugrabila kobila zanj in mu ga odgriznila. Vola morali so pobiti, ker sedaj jesti ne more.

* (Prav američansko!) V Novem Jorku je zdravnica, ki si je izbrala za svojo specialnost, da leči fizične nedostatke žensk, ali bolje rdteno da grde ženske prestvarja v lepe. Kakor je lahko misliti, ima ogromno prakso ter hoče odpreti kosmetično bolnico, v katero hoče vsprejemati bolne ženske. Govore, da ima zdravljenje te doktorice uprav kolosalen uspeh; vnanost bolnega subjekta premenja se na lepše tako, da v ozdravljeni lepote ni mogoče spoznati prejšnje bolne grdobe. Grde ženske postajajo lepe in dražestne po kratkem zdravljenju pri „doktorici lepote“, ki jih koplje v hladni, soljeni vodi v jutro potem pa mane in drga telo z debelo krpo. Spati morajo bolne ženske na trdi postelji in držati strogo dieto ter piti mineralne vode. Lene morajo mnogo skakati, preveč rudečelične kopljejo se v vročih kopeljih in pijejo neki čaj, blede pijejo vsak dan dobro Bordeaux vino ter se kopljejo v hladni vodi itd. To je kar nekako podobno znamenju mlinu, ki iz starih žensk dela mlade!

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505—1)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobiček 50.000 gld. vreden

1	5000	"	"
1	2000	"	"
1	1000	"	"
2	500	"	"
5	200	"	"
10	100	"	"
20	50	"	"
50	20	"	"
200	10	"	"
2000	dobitkov	5	"

I dobiček 50.000 gld. vreden

1	5000	"	"
1	2000	"	"
1	1000	"	"
2	500	"	"
5	200	"	"
10	100	"	"
20	50	"	"
50	20	"	"
200	10	"	"
2000	dobitkov	5	"

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije,
Dunaj, II., rotunda.

Tuji:

19. junija.

Pri **Stonu**: Jasmin, Pribovsky, Stein, Waller z Dunaja. — Modic iz Novevasi. — Sadnek iz Senožec. — Pl. Portheim iz Prage. — Schopla iz Ajdovščine. — Krausz iz Siofoka. — Sperl iz Solnograda. — Stussie iz Kinkide. — Spitz iz Pečuha. — Svilokosi z Reke. — Kamposch iz Bolzana. — Rosner, Skuč, Wnamitzky iz Trsta.

Pri **Mališ**: Kartin, Lohner, Weiler, Marin, Falk, Gumblatt, Buckenmayer z Dunaja. — Leskovic iz Kočevja. — Valentin iz Gradca. — Brunner iz Brežice. — Ettrich iz Schönaue. — Dario iz Portora. — Saria, Umlauf iz Celovca. — Bolafio iz Gorice. — Hönle iz Linca. — Cora iz Žužemberka. — Granath iz Zadra. — Terpotic iz Trbovelj.

Pri **južnem kolodvoru**: Hrovat iz Tržica. — Birtič iz Zagorja. — Almar iz Celja. — Schneider iz Postojne.

Umrli so v Ljubljani:

19. junija: Franc Petercel, posestnik, 35 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Apolonija Jenko, kuharica, 66 let, Mestni trg št. 12, za rakom.

20. junija: Jožef Straus, krojačev sin, 5 mesecev, Kongresni trg št. 14, za katarom v črevih. — Sofija Hartman, klobučarjeva hči, 14 mesecev, Karlovska cesta št. 6, za vnetjem možganov.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. junija	7. zjutraj	739.3 mm.	17.2° C	sl. svz.	obl.	5.00 mm.
	2. popol.	736.9 mm.	23.8° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736.0 mm.	16.8° C	sl. jz.	obl.	

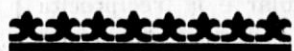
Srednja temperatura 19.3°, za 0.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	gld.	danes
Papirna renta	88.50	—	—	88.70	—
Srebrna renta	89.05	—	—	89.15	—
Zlata renta	109.20	—	—	109.30	—
5% marca renta	101.25	—	—	101.25	—
Akcije narodne banke	966.—	—	—	970.—	—
Kreditne akcije	302.30	—	—	304.—	—
London	117.10	—	—	117.05	—
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	9.31 1/2	—	—	9.31	—
C. kr. cekini	5.56	—	—	5.55	—
Nemške marke	57.57 1/2	—	—	57.52 1/2	—

Srbske narodne pesmi o boju na Kosovem.

Iz zapuščine
Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. —
Tiskala „Narodna Tiskarna“
1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za so-
brate Srbe in njih pesem,
dobro došla.
Dobiti je v „Narodni Ti-
skarni“ v Ljubljani za ceno
30 kr., po pošti 32 kr.

Št. 4508.

Naznanilo.

Kranjski deželni odbor razpisuje občen natečaj

za gradnjo Bogenšperske deželne ceste

po deželnega stavbinskega urada načrtu v kosu: del A, profil 0 do 54, to je od Bogenšperskega gradu do prvega razpotja pod Kamenom, v dolžini 1620 m s stavbinskimi troški 12.000 gld. — kr. in sicer pripada:

1.) na napravo cestnega temelja	7.970	"	—
2.) na napravo voznega tiru	1.233	"	—
3.) na napravo objektov in kamenenih postavkov	693	"	39
4.) na napravo držajev	1.722	"	—
5.) na režijo in gramoz	381	"	61

Ta gradnja se bode oddala proti plačilu po jednotnih cenah za zvršena dela le jednemu glavnemu podjetniku. Vse podatke, ki se dostajajo zgradbe, sosebno načrte, splošne in posebne gradbene pogoje in proračune, videti je lahko vsak dan ob navadnih uradnih urah pri deželnem stavbinskem uradu v Ljubljani, v Gosposkih ulicah št. 2 (deželni dvorec), v II. nadstropji.

Ponudbe, ki morajo biti zapečatene, kolekovane s kolkom 50 kr. in imeti na zavitku napis: „Ponudba za gradnjo Bogenšperske deželne ceste, del A, profil 0 do 54“ ter priloženo tudi 5%no varščino prej navedene zgradbene vsote in v katerih je s številkami in z besedami razločno zapisati, za koliko ponudnik prevzame delo, oziroma za koliko odstotkov manj ali več, uložiti je

do 30. dne junija t. l.

opoludne ob 12ih pri uložnem zavisniku podpisanega deželnega odbora. Dovoljeno pa je varščino poprej uložiti pri deželni blagajnici proti pokladnemu listu, katerega pa je ponudbi priložiti.

V ponudbah morajo biti poleg dneva svojerocni podpis krstnega imena in priimka pristavljen, stan ali opravilo ter bivališče ponudnikovo in tudi izrecna izjava, da so mu znani vsi gori omenjeni podatki in določila za ponujena dela in da se pravnoobvezno podvrže s tem ustanovljenim pogojem.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izbrati izmed ponudnikov po svojem mnenju katerega koli, ne gledé na popust, in sme po okolnostih razpisati nov natečaj. Oziral se pa bode le na pismene, v določenem roku uložene ponudbe.

Gledé varščine opozarjajo se ponudniki posebe na splošne pogoje.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 14. junija 1890.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.